

07.07.2020.

SECRETARIATUL GENERAL AL GUVERNULUI
DEPARTAMENTUL PENTRU RELAȚIA CU PARLAMENTUL

**Nr. 4254, 4252, 4660, 4731, 5568, 5569, 5570, 5571, 5572, 5573,
5574, 5584, 5586, 5592/2020**

**Către: Domnul Cristian BUICAN
Secretar al Camerei Deputaților**

Ref. la: Răspunsuri la întrebări formulate de deputați

Stimate domnule secretar,

Vă transmitem, alăturat, răspunsurile instituțiilor vizate cu privire la unele întrebări formulate de deputați, potrivit tabelului anexat.

Cu deosebită considerație,

NINI SĂPUNARU

SECRETAR DE STAT

Nr. 5592/M.R.P.
Data 07.07.2020

-10383A-

MINISTERUL CULTURII

CABINET MINISTRU
Nr. 3262
Data 26.06.2020

DOMNULUI DEPUTAT EMIL-MARIUS PAȘCAN

STIMATE DOMNULE DEPUTAT,

Referitor la întrebarea dumneavoastră cu tema „Aplicarea Legii nr. 500/2004 privind folosirea limbii române în locuri, relații și instituții publice”, formulată în ședința Camerei Deputaților din data de 13.05.2020, vă comunicăm următoarele:

Legea nr. 500/2004 privind folosirea limbii române în locuri, relații și instituții publice cuprinde o serie de reglementări menite a asigura utilizarea corectă a limbii române, în cazul textelor de interes public, scrise sau transmise prin mijloace audiovizuale. Menționăm că, legea nu a fost un proiect normativ promovat de Guvernul României, fiind adoptată în urma unei inițiative parlamentare.

Din analiza și interpretarea textului legii, reiese că, scopul principal al reglementării este folosirea corectă a limbii române, din punct de vedere gramatical, ortoepic și ortografic, astfel cum se precizează la art. 1. Coroborând aceste prevederi cu cele ale art. 2, se observă că, de fapt, inițiatorul a avut în vedere folosirea corectă a limbii române în cazul textelor care au conținut direct sau indirect publicitar, transmise în cadrul unor atribuții de serviciu, prin afișare, expunere, difuzare sau rostire ori prin mijloace de informare în masă. Reglementarea este confuză, întrucât sintagma „atribuții de serviciu” poate viza instituții publice, însă, transmiterea de texte cu conținut publicitar, nu intră în domeniul de activitate al majorității instituțiilor publice.

Precizăm și faptul că, din textul de lege nu reiese de fapt care sunt subiecții relativ la care se va face aplicarea dispozițiilor respective, dacă sunt avute în vedere persoanele fizice și/sau juridice de regim privat și/sau public.

MINISTERUL CULTURII

Menționăm că, potrivit dispozițiilor art. 8 din lege, avem în vedere identificarea cazurilor și situațiilor determinate care necesită măsuri pentru punerea în aplicare a prevederilor legale.

Totodată, învederăm și faptul că, limba română este oricum obligatorie de folosit pe teritoriul României, fiind singura limbă oficială, conform art. 13 din Constituție, iar în ceea ce privește comunicarea publică în domeniul audiovizual, cadrul legal este dat de *Legea nr. 504/2002 privind audiovizualul*. Totodată, pentru ipoteza avută în vedere de art. 4, din lege, precizăm că, există *OG nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, republicată*, în speță art. 20 alin. (5), care prevede obligația traducerii scrise, în limba română, a tuturor informațiilor privitoare la produsele și serviciile oferite consumatorilor.

Cu speranța că cele menționate mai sus clarifică aspectele semnalate de dumneavoastră, vă mulțumim, stimate domnule deputat, pentru interesul pe care îl manifestați pentru acest domeniu.

Cu aleasă considerație,

BOGDAN GHEORGHIU

MINISTRUL CULTURII

